

Susannah Nix
A FLÖRTÖLÉS KÉPLETE

SUSANNAH NIX

A
flörtölés
képlete

GENERAL PRESS
KÖNYVKIADÓ

A mű eredeti címe
Dating and Other Theories

Copyright © Susannah Nix 2018
Cover illustrations © Mallory Heyer
Design by Kieryn Tyler & Daisy Bates, Pan Macmillan Art Department

Hungarian translation © Gábor Emma

© General Press Könyvkiadó, 2026

Az egyedül jogosított magyar nyelvű kiadás.
A kiadó minden jogot fenntart,
az írott és az elektronikus sajtóban
részletekben közölt kiadás és közlés jogát is.
A könyv szövegét tilos a mesterséges intelligencia
bármilyen formájának betanítására használni.

Fordította
GÁBOR EMMA

ISBN 978 615 104 139 0

Kiadja a GENERAL PRESS KÖNYVKIADÓ
1086 Budapest, Dankó utca 4–8.
Telefon: (06 1) 411 2416

www.generalpress.hu
generalpress@lira.hu

Felelős kiadó KOLOSI BEÁTA
Műszaki szerkesztő DANZIGER DÁNIEL
Felelős szerkesztő KOLBE-KONTOR ILDIKÓ

A női súlyemelőklubnak

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Mindenkinek ezer hálával tartozom, aki jó volt hozzám, miközben én a hajamat tépve próbáltam befejezni a könyvet. Elsősorban mégis ők azok, akiknek köszönetet kell mondanom:

Alisonnak, aki nagyon sok szakmai és tudományos segítséget nyújtott.

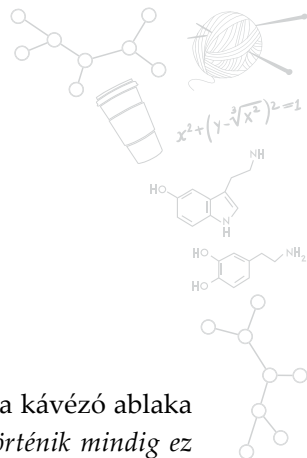
Bethanynek, Mernek, Joannának és Lisának a sok bátorításért, lelkesedésért és tesztolvasásért.

A szerkesztőmnek, Juliának, aki fantasztikusan végzi a munkáját.

Danielle-nek, aki nagyon sokat beszél nekem a mell-tartókról.

Tammynek, aki kávézóba jár velem, és hagyja, hogy ellopjam az ötleteit.

Végül, de nem utolsósorban Dave-nek és Jamesnek a sok-sok támogatásért!

ELSŐ FEJEZET

A francba!, gondolta Penny Popplestone a kávézó ablaka előtt ellejtő párocskát bámulva. *Miért történik mindig ez velem?*

El sem tudta hinni – ugyanakkor nagyon is el tudta hinni, hiszen minden jel arra mutatott, hogy a sors folyton hűtlen férfiak karjába löki őt.

A legutóbbi barátja álnokságáról mindössze egy hónappal azután szerzett tudomást, hogy felszámolta az egész washingtoni életét, és átköltözött a kedvéért az ország túlfelére. És előtte már megcsalta a főiskolai barátja és a gimis barátja is. Négy pasija volt eddig összesen, és a legfrissebb statisztika szerint mind a négy hűtlennek bizonyult, kivétel nélkül.

Nyilván valami átok ül rajta, ez az egyetlen magyarázat.

Az ajtó feletti csengő csilingelve jelezte, hogy belépett Kenneth, a jelenlegi barátja, aki hamarosan a legutóbbi exé lesz. Az a Kenneth, aki lefújta a ma esti közös terveiket, merthogy el kell utaznia munkaügyben. És aki ahelyett, hogy elutazott volna, most itt van Penny kedvenc kávézójában, és egy másik nőt ölelget.

Hogy nem sül le a bőr a kékéről!

Ez a lépés Kenneth részéről elég nagy butaság lett volna, ha nem úgy lett volna eredetileg, hogy maga Penny sem lesz itt aznap este. A kötőklub rendszerint hétfő este ült össze, amit Kenneth is nagyon jól tudott. Ezen a hétfőn viszont mindannyian az egyik klubtag kiállításának

a megnyitójára mentek, amiről Kenneth szintén tudott, miután Penny megkérte, hogy tartson vele, amit a férfi visszautasított. Csak egy dolgot nem tudott: Penny hirtelen ötlettől vezérelve összehívta a kötőklubot aznap estére, hogy pótolják az elmaradt alkalmat.

Kenneth teljesen nyugodt lehetett afelől, hogy nem fog belebotlani Pennybe az Antidote-ban egy átlagos pénteki estén. Erre tessék! Penny most a saját szemével láthatja, milyen szégyentelenül viselkedik. Mintha maga a sors űzne vele gonosz tréfát.

Szerencsére Kenneth figyelmét annyira lekötötte az ismeretlen nő, hogy észre sem vette Pennyt, aki a hátsó sarokban álló narancssárga kanapén ült a barátai társaságában. Lefoglalta, hogy a szókeség selymes hajába fúrja az orrát, és hogy a csaj apró, feszes hátsóját simogassa a feszes ruhán keresztül, amíg sorban állnak.

Pennyvel sosem viselkedett így mások előtt. Nem mintha Penny erre vágyott volna – az ilyesmit nem illik kirakatba tenni. De azért kicsit próbálkozhatott volna! Persze Penny hátsója se nem feszes, se nem apró, és nincs feszes ruhája sem. Hogy lenne, negyvennégyes mérettel?

Kenneth nem győzte hangoztatni, mennyire bejönnek neki a telt idomai, de annyira azért mégsem jöttek be, hogy nyilvánosan tapogatni kezdje, mint ezt a szóke csajszi itt.

Penny ölében elfeledve hevert a babasapka, amelyet az unokatestvérének kötött. Megérintette sprőd vörös haját. Minden áldott reggel hajszáritóval és hajvasalóval felfegyverkezve harminc percen át küzdött a megátalkodott tincseivel, hogy kisimítsa őket, de hogy ilyen selymes és fényes hajzuhataga sosem lesz, mint ennek a nőnek,

az holtbiztos. És sosem volt ilyen vékony sem, még azokban az években sem, amikor sorra próbálta ki az aktuális divat szerinti fogyókúrákat és edzésterveket.

Penny barátai csak fecsegték és kötögettek tovább, éppúgy nem vették észre Kennethet, mint ahogy a férfi sem őket. Cynthia, akinek a kiállításán jártak hétfőn, éppen a catering és a hirdetésszervezés nehézségeit taglalta, és mindenki rá figyelt. Jobb is így. Ha rájönének, még a végén egyikük kérdőre vonná Kennethet, Penny pedig nem vágyott feltűnésre.

Ő csak arra vágyott, hogy ez az egész ne éppen itt történjen, a barátai előtt. Az Antidote az ő törzshelye! Mivel pár saroknyira lakott innen, és otthonról dolgozott, szinte minden hétköznap beugrott, hogy itt igya meg a délelőtti kávéját. Kenneth ezt is nagyon jól tudta, hiszen itt találkoztak először.

Két hónappal ezelőtt Penny ott üldögélt a szokásos bárszékén a pult mellett, és a szokásos zsírszegény lattéját kortyolgatta, amikor belépett Kenneth, kért egy tripla eszpresszót, és megkérdezte, leülhet-e mellé. Legalább fél órán át beszélgettek, és mire Kennethnek indulnia kellett vissza a munkahelyére, Pennyt teljesen elvarázsolta a srác brit akcentusa és elbűvölő modora. A következő héten Kenneth minden délelőtt eljött az Antidote-ba, hogy találkozzon Pennyvel. Az ötödik napon elhívta vacsorázni, és azóta együtt vannak.

Az egész annyira romantikus volt! Annyira tökéletes! Leszámítva azt, hogy Kennethnek sokszor késő estig dolgoznia kellett, és kéthetente elutazott munkaügyben. Aminek így visszatekintve fel kellett volna tűnnie.

Penny egyértelműen el van átkozva. A másik lehetőség, hogy iszonyúan buta, amiért képes egyik csalo pasi karjából a másikéba esni.

Elszorult torokkal nézte, ahogy Kenneth odahajolt a nőhöz, és valamit a fülébe súgott. A szőkeség erre kuncogva elpirult. A férfi védelmezőn átölelte, ő pedig hozzásimult, és a vállára hajtotta a fejét.

Penny pislogott, a torka égett. Másodperceken belül elsírja magát, és ehhez szüksége lesz egy olyan helyre, ahová elvonulhat. Nyugodt mozdulatokkal, nehogy gyanút keltsen, félretette a kötését, kimentette magát, és a mosdóba sietett.

A női mosdóban két vécé volt, és szerencsére épp senki sem volt bent. Penny belépett a nagyobbik fülkébe, betolta a reteszt, és sírva fakadt. A könnyein át a fedél nélküli vécészsére meredt. Mindegy. Állva is éppolyan jól tud sírni.

Szóval Kenneth hazudott neki! És vajon mióta? Hányszor hazudhatott már ezelőtt is? Egyáltalán valóban el kellett utaznia valaha is munkaügyben, vagy ez csak egy ügyes trükk volt a részéről? Jól bedőlt neki! Mekkora idióta volt!

Simán lehet, hogy már jó ideje összejár ezzel a csajjal. Talán már azelőtt is ismerte, hogy Pennyvel összejött volna.

Úristen! Lehetséges, hogy éppen ezt a másik nőt csálja meg *vele*?

Penny felnyögött erre a gondolatra. Hogy lehetett ilyen buta? Hogy bízhatott meg benne ilyen vakon? Az ember azt gondolná, hogy ennél már óvatosabb, hogy tanult az előző esetből – az előző *három* esetből. Hogy képes felismerni a jeleket. De úgy látszik, nem.

Ekkor megnyikordult a mosdó ajtaja. Penny a szájára szorította a kezét, hogy elfojtsa a zokogást. Szinte biztos volt benne, hogy Kenneth nem látta meg, és valószínűleg a barátainak sem tűnt fel semmi gyanús. Remélhetőleg csak egy ismeretlen jött be a vécére.

– Hahó! – hallott egy férfihangot, amely határozottan nem Kennethhez tartozott. El is tartott egy darabig, mire rájött, ki az.

– Caleb? – Caleb volt az egyik itt dolgozó barista. Méghozzá nem is akármelyik, hanem az az elképesztően szexi barista, akin Penny szeme már hónapokkal ezelőtt megakadt.

– Igen.

Hát ez meg mit keres itt? Penny szipogva megdörzsölte a szemét.

– Ez a női mosdó!

– Láttam, hogy felálltál, amikor Kenneth bejött azzal a nővel.

Csodás. Most már Szexi Barista is tudja, hogy ő milyen szánalmas idióta. Remek. Muszáj volt épp neki észrevennie, milyen megalázó helyzetbe került? Penny letépett egy darab vécépapírt, és kifújta az orrát.

– Minden oké? – kérdezte Caleb. Hallatszott a hangján, hogy kényelmetlenül érzi magát. Nos, ezzel nem volt egyedül.

– Semmi sem oké! A szemét pasim egy aljas csaló!

– Nagyon sajnálom.

Caleb szánakozása hallatán Pennyben fellángolt a düh. Mintha nem lenne már az is elég gáz, hogy Kenneth megcsalta és hazudott neki, még meg is kell aláznia nyilvánosan azzal, hogy itt mutogatja ezt a nőt Penny ismerősei előtt! A toroka elszorult, és úrrá lett rajta a pánik, ha arra gondolt, hányszor történhetett ez meg. Lehet, hogy Kenneth sorra hordta ide a nőket? Lehet, hogy a kávézó összes alkalmazottja tudja, hogy a pasija hülyét csinál belőle?

– Te tudtad? – kérdezte elcsukló hangon.

Hosszú szünet.

– Igen.

– Ezt nem hiszem el! – nyögte Penny. A papírdarab már teljesen átázott a kezében. Bedobta a vécébe, és tépett egy másikat. – Mekkora hülye vagyok! Ezek ketten mindig ide járnak? Rajtam kívül mindenki tudott erről?

– Nem hiszem. Én még csak egyszer láttam őket korábban. Malik is dolgozott aznap este, de ő épp hátul volt, amikor bejöttek.

Ez is valami. Legalább a személyzet többi tagjának képes lesz a szemébe nézni. Caleb volt az egyetlen, aki tudott az egésztől, és mégsem szólt neki egy árva szót sem. Persze ez nem is meglepő. A fiú mindig is távolságtartóan és egy kissé zárkózottan viselkedett. Pennyt már az is megdöbbenetette, hogy most vette a fáradságot, és utánajött.

– Mikor volt ez? – kérdezte.

Caleb zavartan húzogatta a lábát, de nem válaszolt.

– Mikor volt?!

– Úgy egy hónapja – motyogta Caleb.

Egy hónapja?! Penny fulladozva felzokogott, és az ajkára harapott.

– Penny?

– Mi van? – Penny úgy érezte, csapdába esett. Mint ha összezárnának körülötte a falak. Másra sem vágyott, csak hogy menjen már ki onnan Szexi Barista. Meg hogy ne kapjon idegrohamot egy nyilvános vécében. De legfőképpen arra vágyott, hogy Kenneth ne legyen egy álnok személtáda. Vagy legalább, hogy visszamehessen az időben, és már eleve össze se jöjjön ezzel a pasival. Ezzel is ki tudna egyezni.

– Segíthetek valamiben? – kérdezte Caleb.

– Igen, megköszönném, ha hagynál magamban bőgni!

– Oké – felelte a fiú. – Bocs.

A mosdó ajtaja becsukódott. Penny a kezébe temette az arcát, és még jobban rázta a zokogás, mint eddig.

Utólag persze eszébe jutott, hogy megkérhette volna Szexi Baristát, nézze meg, itt van-e még Kenneth. Fogalma sem volt, meddig kell még a végében kuksolnia. Talán kisurranhatna a hátsó ajtón. Valamit kitalálna a kötőklubnak, hogy miért kellett így lelépnie, és írna üzenetet. Mondjuk, hogy rosszul lett... Nem jó, még a végén azt gondolnák, romlott volt a süti. Mondhatná azt, hogy bekapcsolva felejtette a sütőt. Igen, ez jó lesz.

Már épp a telefonját kereste a táskájában, amikor újra kinyílt a mosdó ajtaja.

– Penny? – hallotta legjobb barátnője, Olivia hangját.
– Jól vagy?

– Igen, minden oké. – Próbálta leplezni, hogy sírt, de az elfojtott orrhang alighanem gyanút keltett.

– Nyisd ki a végéajtót!

Penny visszahúzta a reteszt, és résnyire kinyitotta az ajtót. Olivia arcán látszott, hogy mindent tud.

– Láttad Kennethet? Azzal a nővel?

Olivia megrázta a fejét. Szőke haja az arcába hullott, miközben nagy fekete táskájába túrt, hogy egy csomag zsebkendőt keressen.

– Szexi Barista mondta. – Azzal Penny kezébe nyomott egy tiszta papírzsepet.

– Fantasztikus. – Miután a csávó hónapokig tudomást sem vett róla, miért pont ma este kell hirtelen ilyen figyelmesnek lennie? Penny kifújta az orrát, Olivia meg adott neki még egy zsebkendőt.

– Sajnálom, hogy a pasid egy sunyi kis patkány.

Ebben az egész Los Angelesbe költözésben Olivia volt a legjobb. Online már hat éve ismerték egymást, mielőtt az élet egy városba sodorta volna őket. Főisko-

lásként mindketten rajongtak a *Sherlock* című sorozatért. Órákig elemeztek minden részt a tumblrön, fan fictionöket olvastak, és Benedict Cumberbatch után epekedtek. A *Reichenbach-vízesés* nyitott befejezése utáni két év kínzó bizonytalanság csak megacélozta a barátságukat. Az azóta eltelt évek alatt a *Sherlock*-rajongás ugyan megfakult, a barátságuk viszont megmaradt, miközben mindkettőjük érdeklődése más-más irányba fordult – bár személyesen egészen addig nem találkoztak, amíg Penny egy évvel ezelőtt Los Angelesbe nem költözött. Talán túl sem élte volna az első rettenetes hónapokat, ha nincs Olivia.

– Itt vannak még? – kérdezte Penny.

– Nem, elvitelre kérték a kávéét, és elmentek.

Hála istennek! Legalább nem kell egész este a mosdóban lapulnia, míg Kenneth és a másik nője szerelmesen bámulják egymást a kávéjuk fölött.

– Miért történik ez mindig velem? – kérdezte Penny a szemét törölgetve. – Mi a baj velem?

– Nincs veled semmi baj. Fantasztikus vagy!

– Hát, úgy látszik, valami miatt mégis mindig meg akarnak csalni a férfiak. Talán kibocsátok valami feromont, aminek az az üzenete, hogy „Csalj meg, kérlek!”?

Olivia megpróbálta nagyobbra nyitni az ajtót, de az beleütközött Penny karjába.

– Gyere ki, és mosd meg az arcod!

Penny a fejét rázta.

– Nem akarok. Itt akarok maradni, és depizni.

– Tudom, de ez egy vécé, Pen! Büdös van. Gyere ki, és depizz inkább olyan emberek között, akik szeretnek téged! Cynthia épp most kér ki egy üveggel a kedvenc borodból, én meg veszek neked egy csokis cupcake-et.

– Nem ehettek cupcake-et, már ettem egy sütit.

Penny szigorúan odafigyelt a cukorbevitelre, az Antidote cupcake-jei pedig óriásiak voltak. Egyetlen darab fedezte az egész heti cukorszükségletét.

– Most tudtad meg, hogy megcsal a szemétláda barátod. Ez egyszer tehetsz kivételt, és megehetsz egy nyomorult cupcake-et! Te is tudod, hogy akarod.

Penny valóban akarta. Még akkor is, ha tudta, hogy ettől később csak még rosszabbul fogja érezni magát. A lelke mélyén vágyott is arra, hogy rosszul érezze magát. A gluténlöklet okozta gyomorfájás segít majd rendesen átérezni, milyen nyomorult is az élete.

Kijött a fürkéből, és megmosta az arcát a mosdókagylóban. A sírástól a sápadt bőre rózsaszínen ragyogott, ami jól kiemelte a szeme zöldjét. A szempillaspirálja elkenődött, így leginkább a Tél Katonájára hasonlított, ám Olivia elővarázsolt a táskájából egy sminklemosó kendőt, és segített letörölni az arcát. Olivia táskája felért egy minidrogériával. Ha bárkinek bármikor szüksége volt valamire, ő már vette is elő, legyen az fájdalomcsillapító, ajakbalzsam, korrektor, savlekötő vagy éppen egy müzliszelet. Olivia táskájára mindig lehetett számítani.

Miután Penny visszanyerte emberi külsejét, Olivia nyomában kilépett a női mosdóból, és visszatért a narancssárga kanapéhoz. Időközben mindenki eltette a kötését, és Cynthia épp Roxanne-nal, a kávézó vezetőjével beszélt a pultnál. Caleb a kávégépnél dolgozott. Futó pillantást vetett Pennyre, amikor a lány előjött, majd gyorsan elfordult.

– Édesem, gyere csak ide! – szólt Vilma, és kitarta a karját. Olivia megszorította Penny kezét, és csatlakozott Cynthiához.

Penny lerogyott a kanapéra, és hagyta, hogy Vilma megölelje. Vilma volt a kötőklub legidősebb tagja, egy kö-

zépkorú tanárnő két kamasz fiúval, és kifogástalan anyai ölelést tudott nyújtani.

– Micsoda szemétláda! – vonta össze a szemöldökét Esther a dús, barna frufruja alatt, és hátradőlt a kanapéval szemben álló székén. – Képes idehozni azt a nőt, amikor tudja, hogy ez a kedvenc helyed. Megérdemelné, hogy jól tőkön rúgja valaki!

Esther sosem rejtette véka alá a véleményét, és mindig kiállt magáért. Penny nem bánta volna, ha kicsit jobban hasonlít rá. Akkor biztos nem csinált volna bolondot belőle egy ilyen Kenneth-féle fickó.

– Mintha direkt azt akarta volna, hogy rajtakapják – csóválta a fejét Esther legjobb barátnője, Jinny, és hátravette fekete, egyenes szálú haját. Az apró termetű koreai lány megjelenése most is tökéletes volt, mint mindig, a csillámló szemfestéktől kezdve egészen a hozzáillő körömlakkig. – Talán így is volt. Talán gyötörte a lelkifurdalás, és remélte, hogy észreveszed őt, és ezzel megszabadítod a szenvedéseitől.

Jinny is örök optimista volt, akárcsak Penny, és mindig a legjobbat akarta látni mindenkiben. De hiába volt vékony és gyönyörű, őt is megcsalta az előző barátja. Penny arra gondolt, hogy a hiba talán nem is benne van. Hanem a férfiakban.

Csak éppen Jinny azóta összejött valaki mással, egy cuki és tökéletes fiúval, aki valószínűleg soha az életben nem fogja megcsalni. Esthernek is volt pasija, és azt Penny egyébként sem tudta elképzelni, hogy őt bárki is meg merészné csalni. Vilma és Cynthia pedig boldog házasságban éltek. Olivia volt az egyetlen szingli közöttük – és hamarosan Pennyvel ketten alkotják majd a vénlányok klubját, amint Pennynek alkalma lesz dobni Kennethet.

– Vagy talán csak egy arrogáns szemétláda, aki azt hiszi, bármit megtehet, és mindent megúszhat következmények nélkül – vetette fel Esther, és előrehajolt, hogy vegyen magának egy Penny-féle sütit.

Penny mindig készített valami házi finomságot a köztöklubbba. Imádott sütni, de naponta csak egy darab édességet engedélyezett magának, a munkája többi gyümölcsét pedig elajándékozta. Az Antidote-ba elméletileg nem volt szabad ételt behozni, hiszen a kávézó is árusította az egyik helyi pékség termékeit, de Penny ez alól felmentést kapott, mert jóban volt a vezetővel, és mindig hozott egy kis kóstolót az alkalmazottaknak is.

– Mindjárt jön a bor – jelentette be Cynthia, aki hat borospohárral a kezében tért vissza. A rövidre nyírt hajú, magas, karcsú Cynthia elmehetett volna a Dora Milaje egyik tagjának a *Fekete Párduc*ból. Csak éppen ő gyerekkönyveket illusztrált, és többnyire hosszú szoknyát hordott wakandai páncél helyett.

– És itt a csokis cupcake is. – Olivia letette a süteményt az asztalra, leült Penny másik oldalán, és villát meg kistányérokat osztott szét, hogy megosztózhassanak az édességen.

Penny szipogva felemelte a fejét.

– Köszönöm. – A cupcake csodásan nézett ki. A nyolc centi magas puha, csokis tésztát rengeteg selymesen csillogó vajkrém koronázta meg, és étcsokiforgács díszítette. Az ember szinte sajnálta megenni.

– Látom, hogy folyik a nyálad – Cynthia félresöpörte a szoknyáját, és elhelyezkedett az üres széken Esther másik oldalán. – Elég a báméskodásból, jó étvágyat!

Penny hat darabra vágta a süteményt, és mindenki tányérjára tett belőle. Magának a legkisebb darabot tartotta meg.

– Mit fogsz most csinálni Kennethtel? – kérdezte Jinny, miközben laktáz után kutatott a táskájában.

– Hát mit csinálnék, szakítok vele – Penny a szájába tömött egy falatnyi csokis cupcake-et. Az íze ugyanolyan mennyei volt, mint a kinézete.

– Jó, jó, de hogyan? – kérdezte Esther. – Úgy értem, személyesen vagy telefonon?

– Szeretnéd, ha veled mennénk? – szólt Vilma. – Szolidaritásból.

Csábító volt a gondolat, de Penny nehezen tudta elképzelni, ahogy a komplett kötőklubbal a nyomában bemasírozik Kenneth lakására, csak hogy szakítson vele.

– Szerintem simán felhívom.

– Hagyd a fenébe, csak írd neki üzenetet! – vetette fel Cynthia. – Annyi időt sem érdemes rápazarolni, amíg közlöd vele, hogy ki van rúgva.

Penny villára szúrta egy újabb falat sütit.

– Egy üzenetnél azért komolyabb lezárásra van szükségem.

– A lezárás túl van értékelve – szólt teli szájjal Jinny. – Emlékszel, amikor Stuart megcsalt? Utána még hetekig hívogatott, és könyörgött, hogy fogadjam vissza... és én majdnem engedtem is neki. Fogadd meg a tanácsomat, és tiltsd le Kenneth számát abban a pillanatban, hogy ki-dobod!

– Mikorra tervezed? – kérdezte Esther.

– Ha ma este hívod fel, lehet, hogy épp megzavarod az édes kettesüket a kis barátnőjével – mutatott rá Jinny fintorogva.

– Hívd fel ma este! – bólogatott buzgón Esther is. – Ugraszd ki az ágyból a kis köcsögöt!

– Egy üveg új-zélandi sauvignon – jelentette be Roxanne az asztalukhoz lépve, és elővett a hátsó zsebéből

egy dugóhúzó. Ujjatlan, fekete pólója látni engedte tetovált karját, és feszesen simult várandós hasára.

Mielőtt teherbe esett, Roxanne rendszeresen játszott egy helyi görkorcsolyaderbi-csapatban, és még most is úgy nézett ki, mint aki bármikor kettétörne egy férfit. Penny egyszer hallotta, amint azzal fenyegetett egy vendéget, hogy kirúgja a fogait a koponyáján át, miután az félreérthetetlen megjegyzést tett a fenekére.

Most együttérző pillantást vetett Pennyre, míg megtöltötte a borospoharakat.

– Sajnálom, ami történt, édesem.

– Te tudtad? – kérdezte Penny. Az egy dolog, hogy Caleb nem szólt neki, a fiú sosem viselkedett vele túl barátságosan, de Roxanne-nal más volt a helyzet. Penny bírta Roxanne-t. Már a neki szánt babatakaró felénél járt. Ha ő is falazott Kennethnek...

Roxanne megrázta a fejét.

– Nem. Esküszöm! Egyszer sem jöttek olyankor, amikor itt voltam.

– Szóltál volna, ha tudod?

– Még szép! Szolidaritás, csajszi! – Az öklét nyújtotta Penny felé, aki kelletlenül beleöklözött. – Ráadásul te sokkal jobb vendég vagy, mint ő.

– Én nem iszom – szólt Olivia, amikor Roxanne a poharához ért. – Ügyelek. – Olivia rendszerelemzőként dolgozott egy áramszolgáltató cégnél, és esténként sokszor ügyeletben volt arra az esetre, ha valamelyik általa kezelt rendszer leállna.

Roxanne készséggel beleöntötte Olivia adagját Penny poharába, és magával vitte az üres borosüveget a pult mögé.

– Koccintsunk! – szólt Esther, és mindenki felemelte a poharát. – Igyunk arra, hogy megszabadultál attól az alaktól!

– Éljen, éljen! – kiáltott mindenki, és koccintottak Pennyvel. Penny megpróbált mosolyogni, nem sok sikerrel, ezért inkább ivott egy nagy korty bort. Aztán még egyet.

Jinny letette a poharat, és felvette a kötését.

– Hidd el, a csávó szívességet tett neked.

Penny összehúzott szemmel nézett rá a borospohara fölé.

– Azzal, hogy megcsalt?

– Azzal, hogy a kapcsolatod ilyen korai szakaszában lebukott.

– Ez így van – mondta Olivia, és hátradőlt a kanapén.

– Mi van, ha nem vagy itt ma este? Ki tudja, meddig járatok még volna úgy, hogy fogalmad sincs róla, micsoda sunyi kis gyökér.

Penny megborzongott a gondolatra. Ő már ott tartott, hogy Kennethben talán megtalálta az igazit. Nem vallottak még örök szerelmet egymásnak, de Penny a közeli jövőben számított erre. Bár még csak április volt, ő már azt tervezte, hogy hálaadásra elviszi Kennethet a családjához, és eljátszott a gondolattal, hogy karácsonykor Angliába utaznak, hogy a férfi szüleivel is találkozzanak. És úgy gondolta, a jövő év folyamán valamikor már el is jegyzik egymást. Az azt követő év júniusában pedig jöhet az esküvő! Az első évfordulójukon belevágnak majd a családalapításba, és talán addigra Kenneth cégének részvényeit is bevezetik a piacra, és vehetnek egy házat valami jó környéken, ahol vannak jó iskolák.

Talán egy kicsit túlságosan előreszaladt.

– Őszinte leszek – szólta Esther, és újra felvette a kötését –, nekem sosem tetszett ez a csávó.

– Nekem sem – mondta Vilma.

Jinny félrebillentette a fejét.

– Valóban egy kicsit... öntelt.

– Igen. Pontosan! – Vilma előremutatott a borospoharat tartó kezével. – Észrevettétek, hogy beszélt a személyzettel?

Cynthia az ajkát biggyesztve válaszolt, de közben fel sem nézett a kötéséből.

– Lekezelően?

– Csak a brit beszéde miatt tűnik úgy – szólt Penny.

– Sosem nézett a szemembe! – csóválta a fejét Cynthia.

– Tényleg volt benne valami sunyi vonás.

– Te nagyon magas vagy – mutatott rá Penny. – Ő pedig nagyon nem. – Nem is tudta, miért védi még. Talán csak megszokásból.

Cynthia szippantott.

– Fel tudta volna emelni a fejét, ha nagyon akarja.

Jinny elhúzta a száját.

– Cynthiaának igaza van. Ő mindig csak azokra pazarolta az idejét, akiktől akart valamit.

– Amikor először találkoztunk, elbűvölő volt – mondta Penny. Ha bármi jót el lehet mondani Kennethről, az az, hogy elbűvölő tud lenni.

Esther felhorkant.

– Hogyne. Mert akart tőled valamit.

Penny zavartan ráncolta a szemöldökét.

– Mit?

– Szexet.

Penny nem volt ebben olyan biztos.

– Őszintén szólva sosem tűnt annyira lelkesnek ez ügyben. – Vágott egy grimaszt. – Ezek után nem is csodálom.

– Hm, azt kell mondanom, hogy nem lep meg – nézett fel Vilma, arcán gonosz vigyorral. – Látjátok, hogy ritkul a haja? Kevés a tesztoszteron!

Pennyből kibukott a nevetés, amiből elcsukló sírás lett. Kezdett hatni a bor.

– Köszönöm, hogy mellettem vagytok ma este, csajok! – Vilma megveregette a térdét, és elé tolta a saját részét a sütiből.

Cynthia átható pillantást vetett rá.

– Ugye tudod, hogy bármit megtennénk érted?

Esther bólintott.

– Ha akarod, most azonnal indulunk, és fasírtot csinálunk belőle. Csak egy szavadba kerül! Nem esik nehezünkre.

Penny megrázta a fejét, és elmosolyodott, ahogy maga elé képzelte a jelenetet.

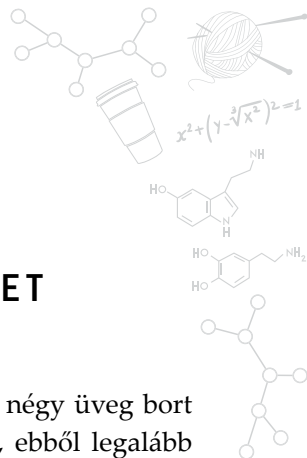
– Köszönöm, de igazán nem szükséges. Valójában már most is sokkal jobban érzem magam.

– Mi lenne, ha inkább hoznánk még egy üveg bort? – kérdezte Jinny, és már fel is állt.

Cynthia felemelte a félig üres poharát.

– Legyen inkább kettő!

Penny a pult felé pillantott, és látta, hogy Caleb őket nézi. De amint találkozott a tekintetük, a fiú gyorsan elfordult. Penny felhajtotta a maradék borát, és próbált nem foglalkozni a dologgal.

MÁSODIK FEJEZET

Mire véget ért az este, az asztaltársaság négy üveg bort pusztított el – bár Penny azt gyanította, ebből legalább másfél üveggel maga nyakalt be. Nem szokott többet inni egy pohár bornál egyszerre, és már erősen érezte a hatását, miközben Olivia hazavitte.

De azért jó érzés volt. A kótyagosság segített tompítani a haragot és a megaláztatást.

– Felmenjek veled? – kérdezte Olivia, amikor megállt a Culver City-i ház előtt, ahol Penny lakott. – Ott mintha láttam volna egy parkolóhelyet.

– Nem kell – felelte Penny, míg a zárral küzdött. – De azért köszi!

– Biztos? Nézhetnénk pizsamában tévét. Vagy amit csak szeretnél.

Penny ásított, és megrázta a fejét.

– Csábító ajánlat, de most inkább csak bedőlök az ágyba, és alszom.

– Igyál vizet! – figyelmeztette Olivia, miközben Penny kikászálódott az autóból. – És hívj fel holnap!

Penny búcsút intett a barátnőjének, és belépett a kapun.

Míg felbaktatott a lépcsőn a hideg éjszakában, egészen felébredt, úgyhogy mire belépett a lakásába, már nem is volt olyan álmos. És a dühe is visszatért. Körülnézett a barátságos, két hálószobás lakásban, amelyet vidám virágmintás anyagokkal és tömött párnákkal rendezett be, és nem tudta, mihez kezdjen magával.

Kenneth sosem szeretett nála lenni. Mindig azt mondta, túl lányos a lakása, és mindent elborítanak a párnák. Az idejük nagy részét bárókban és a férfi lakásán töltötték. Penny nem kedvelte túlzottan az ilyen szórakozóhelyeket, de Kenneth igen, így a bárók nyertek. Ilyenkor Penny egész este feszengve álldogált a pult mellett, kezében egy pohár túlárazott borral, és miközben a tömeg lökdöste, próbált a zenét túlharsogva beszélgetni Kennethtel. Aztán felmentek a férfi lakására, lezavartak egy nagyon gyors menetet, és azonnal el is aludtak utána. Másnap pedig Penny rendszerint reggelit készített neki.

Valamiért az összes eddigi pasijának ő főzött, mert a másik alternatíva az lett volna, hogy mindig csak étteremben esznek, márpedig nehéz egészségesen étkezni, ha az ember mindig étteremben eszik. Penny egyébként is szeretett főzni. Náluk az anyja folyton a konyhában sűrűlödött és finomságokat készített, így aztán Penny számára ez jelentette az otthont. De előfordult csak egyszer is, hogy valamelyik barátja felajánlotta, hogy segít főzni? Dehogyan! Annyira hozzászoktak, hogy kiszolgálja őket az anyjuk és a barátnőjük, hogy az alkalmatlanságukra hivatkozva minden munkát ráhagytak. Mintha képtelenek lettek volna megtanulni, hogyan kell hagymát vágni vagy paradicsomot szeletelni.

Ha csak rá gondolt arra a rengeteg omlettre, amit Kennethnek sütött, Penny alig látott a dühtől. Bárki képes megtanulni, hogy kell omlettet csinálni! Elég megnézni hozzá egy háromperces YouTube-videót! Igazán nem olyan nehéz. De Kennethnek ez a lehetőség meg sem fordult a fejében.

Így aztán Penny főzött rá, majd elmosogatott, és rendbe tette a konyháját. Egyszer még a mosott ruhát is összehajtogatta, mert ott állt a kupac gyűrötten a kosárban, és a lány nem bírta elviselni a látványt.

Percről percre egyre dühösebb lett. Hirtelen úgy érezte, minden vágya az, hogy Kennethet kitörölje az életéből. Most azonnal!

Elővette a telefonját. Csak úgy fortyogott benne a jogos felháborodás, és az alkohol megadta a kellő bátorságot is. Amikor a kedvencekre kattintott, a dühe csak fokozódott, mert hát mit is keres itt Kenneth az első helyen? A szüleit és a legjobb barátnőjét megelőzve? Semmivel sem érdemelte ki ezt a megtiszteltetést. Penny dühödten rányomta a mutatóujját az arcára, csak azt sajnálta, hogy nem a valóságban mos be neki egyet.

Kenneth a második csöngetés után vette fel.

– Szia, drágám! Hát te még ébren vagy?

– Mi a neve? – szolt Penny, és próbálta visszafogni a hangja remegését.

Csend támadt.

– Micsoda? – Kenneth igyekezett hülyének tettetni magát. – Kinek a neve?

– Annak a nőnek, akivel ma az Antidote-ban voltál.

– Nem tudom, miről beszélsz, szerelmem! Hiszen Portlandben vagyok. – A pasi kiválóan hazudott, ami nem is volt meglepő, hiszen máskülönben sokkal hamarabb lebu-kott volna. – Azt mondta neked valaki, hogy...

– Láttalak, Kenneth! Ott voltam, amikor bejöttetek.

Újabb szünet.

– A rohadt életbe!

– Igen, Kenneth, jól mondod. – Penny rendkívül ritkán káromkodott, de most erre is nagy volt a kísértés.

– Hallgass meg, drágám...!

– Te csak ne drágámozz! Ki az a nő?

– Senki. Csak egy munkatársam, ennyi.

Penny hitetlenkedve felhorkant. Ha az, amit ma este volt szerencséje látni, a munkatársak közötti szokásos

kapcsolattartás, akkor a pasi irodája a szexuális zaklatás melegágya.

– Hallgass meg! – kezdte újra Kenneth, ezúttal legalább a *drágám* nélkül – Az az igazság, hogy a kiküldetést lefújták az utolsó pillanatban. A projekttel nagy gubancok vannak, és nyakig ülünk a pácban. Nem akartam szólni neked, mert tudtam, hogy egész hétvégén tolnom kell a munkát, és nem fogok tudni találkozni veled.

– Hihetetlen – szólt Penny. – Még mindig hazudsz. – Kenneth tényleg képes azt hinni, hogy kidumálhatja magát ebből. Hogy majd bead neki valami maszlagot, és ő majd hisz neki, hiába látta őket a saját szemével. Ennyire szerencsétlennek tartja?

– Nem tudom, mit láttál bele, de biztosíthatlak, hogy...

– *Elég!* – kiabálta Penny, mielőtt Kenneth képes bebeszélni neki, hogy rosszul emlékszik. Micsoda undorító féreg! – Tudod mit, Kenneth? Nem érdekel, akármit is akarsz mondani! Sem most, sem bármikor ezután. Mostantól nem kell azt hazudnod, hogy elutazol. Mostantól azzal találkozol, akivel csak akarsz, persze rajtam kívül, mert én végeztem veled!

– Penny, kérlek! Hadd magyarázzam...

A lány letette, mielőtt Kenneth befejezhette volna a mondatot. A telefon szinte azonnal újra csörögni kezdett. Penny Jinny jótanácsát betartva letiltotta a férfi számát, és lefeküdt aludni.

Másnap reggel nyolc órakor megszólalt az ébresztője, mint minden szombaton. Egy óra múlva kezdődik a jógaórája, és a lány szeretett időben felkelni és összedobni magának egy könnyű reggelit a gyakorlatok előtt.

Most viszont ahelyett, hogy szokott lendületével kiugrott volna az ágyból, nyögve a másik oldalára fordult. A feje lüktetett a tegnap elfogyasztott bortól és a sok sírástól.

Egy biztos: több vizet kellett volna innia lefekvés előtt. Sőt, most is fel kellene kelnie, hogy igyon.

Ehelyett csak feküdt tovább, bámulta a szemcsés festésű plafont, és nem mozdult. A plafonról egy megfakult, sárga, hőemberre emlékeztető párafolt meredt vissza rá.

Minden tagját nehéznek érezte, mintha bebetonozták volna. És ha arra gondolt, hogy megmozdítsa őket, csak még nehezebbnek tűntek.

Gyerünk, felkelni! Bedobsz egy pohár vizet és egy Advilt. És talán egy banánt is. Aztán átöltözés, és irány a joga!

A jógától jobban érezné magát. Ebben biztos volt. De az az igazság, hogy nem is akarta jobban érezni magát. Depizni akart. Csak egy napig! Erre minden joga megvan, nem? Most szakított a barátjával, aki megcsalta. Mi jogosítaná fel ennél jobban a depizésre?

Írt egy üzenetet a barátjának, Melodynak:

Azt hiszem, bujkál bennem valami. Ma nem tudok jógára menni.

Azután félredobta a telefonját, és visszaaludt.

Délig aludt, ami már hónapok óta nem fordult elő vele. Pontosabban a legutóbbi szakítása óta. Pizsamában maradt, egész nap a házvásárlós műsorokat nézte a lakberendezési csatornán, és a benne izzó dühöt átirányította azokra az elviselhetetlen párokra a képernyőn, akik dolgozni lusták, mégis úgy érzik, jár nekik a csúcstechnológiával felszerelt konyha és a jakuzzi, amire a gazdag szülők majd leteszik nekik a foglalót.

Még kötni sem volt kedve. Ez már tényleg a vég. Roxanne félkész babatakarója mintha gúnyosan figyelte volna a dohányzóasztalról. Ha lett volna a lakásban

bármiféle egészségtelen kaja, azt Penny most biztosan mind magába tömte volna. Sajnos be kellett érnie a pirítóssal. De legalább tett rá vajat, cukrot és fahéjat is, így már majdnem olyan volt, mintha édességet falt volna.

Délután felhívta Olivia, hogy minden rendben van-e vele.

– Beszéltél már Kennethtel?

– Aha, az éjjel felhívtam – felelte Penny, és ülő helyzetbe tornászta magát a kanapén.

– Na és mi volt?

– Amire számítani lehetett. Megpróbálta letagadni, aztán meg kifogásokat keresett. Úgyhogy megmondtam neki, hogy nem érdekel.

– Jól csináltad! – szölt Olivia. – És jól vagy?

– Megvagyok. – Penny lesöpörte a morzsát és a leszóródott cukrot a mellkasáról. Épp a negyedik szelet fahéjas pirítósát fogyasztotta.

– Ne menjek át? Nézhetnénk együtt tévét, és rendelnénk pizzát.

Pennynek nem hiányzott a társaság. Még a végén nem tudná zavartalanul sajnálni magát.

– Köszí, de szerintem ma korán lefekszem. A jóga rendszeren megdolgoztattott.

– Voltál jógázni?

– Aham. – Penny gyomra összeugrott a büntudattól. Tudta, hogy nem helyes dolog hazudni, de egyedül akart lenni. Ha Olivia tudná, hogy jógázás helyett itthon maradt búslakodni, mindenáron át akarna jönni.

– Az jó. Tényleg minden oké?

– Persze – felelte Penny, a lehető legmeggyőzőbb hangján. – Jó, persze ki vagyok készülve, de jobb nekem nélküle, nem igaz?

– Dehogynem, sokkal jobb!

– Na látod! Csak ezt kell elismételnem még pár százszor, és hétfőre el is felejem a csávót.

– Ha esetleg meggondolod magad, és társaságra vágysz, hívj fel!

– Fel foglak, köszi!

Miután letette a telefont, Penny felhívta a szociális otthon, ahol vasárnaponként önkénteskedett, hogy lemondja a másnapi szolgálatot. Már most tudta, hogy holnap sem lesz kedve kilépni a lakásból.

Ezt a hétvégét már offolta. Minden tekintetben.